

Bet. o. lovf. om ændr. i l. om motorkøretøjer.

Stk. 4. Justitsministeren afgør, efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder, hvilke traktorer og arbejdsmaskiner der omfattes af bestemmelserne i stk. 2 og 3, samt fastsætter nærmere regler for den i stk. 3 omhandlede syning, godkendelse og mærkning og fastsætter betalingen herfor.

Stk. 5. Opstår der iøvrigt tvivl om, hvorvidt et køretøj omfattes af de i nærværende lov eller ifølge denne givne almindelige eller særlige bestemmelser, afgøres spørgsmålet endeligt af justitsministeren; såfremt tvivlen har betydning i afgiftsmæssig henseende dog efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder. Justitsministeren kan for særlige arter af motorkøretøjer, herunder traktorer og arbejdsmaskiner, der ikke omfattes af undtagelsen i stk. 2, bestemme, i hvilket omfang lovens regler skal komme til anvendelse.“

Stk. 5 udgår, og stk. 3, 4, 6 og 7 bliver til stk. 6, 7, 8 og 9.

§ 2.

Sidste punktum i § 15, stk. 2, udgår og erstattes af følgende:

„Justitsministeren fastsætter gebyret for undersøgelsen.“

§ 3.

Til § 19 føjes som nyt punktum:

„Dette gælder også de i § 2, stk. 3, omhandlede køretøjer.“

§ 4.

I § 21, stk. 1, 1. punktum efter „lov“ indføjes:

„herunder de i § 2, stk. 2 og 3.“

Som nyt punktum i stk. 1 tilføjes: „En traktor tilhørende en land- og skovbrugsjendom, som kun anvendes til brug for den bedrift, hvortil den hører, kan dog benyttes til den i § 2, stk. 2, omhandlede kørsel, uden at føreren har erhvervet førerbevis; føreren af en sådan traktor skal være fyldt 16 år.“

Til stk. 5 føjes som nyt punktum: „Ligeledes kan justitsministeren fastsætte nærmere regler for udstedelse af førerbevis til kørsel med de i § 2, stk. 2 og 3, omhandlede køretøjer.“

§ 5.

Til § 24, stk. 1, efter 1. punktum føjes:

„Dette gælder også de i § 2, stk. 2 og 3, omhandlede køretøjer.“

§ 6.

I § 38, stk. 1, efter „motorkøretøj“ indføjes:

„ , herunder et af de i § 2, stk. 2 og 3, nævnte køretøjer,“.

§ 7.

Lovens § 39, stk. 1 og 2, affattes således:

„Stk. 1. Enhver ejer af et motorkøretøj skal i et af staten anerkendt ansvarsforsikrings-selskab tegne og holde i kraft en forsikring stor 60 000 kr. til hel eller delvis dækning af ethvert erstatningskrav, som i medfør af § 38 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for køretøjet, da skaden indtraf.

Stk. 2. For motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til befordring af personer, skal forsikringssummen dog mindst andrage 10 000 kr. for hver passager, som vognen er indrettet til at befordre.“